

[Finansministeren.]

relsen, medfører en kraftig beskæring af beskatningsgrundlaget. I 1975 regner man således med, at skatteydernes indkomster efter de gældende regler vil blive nedsat med ca. 30 pct., før man når frem til de indkomster, hvoraf skattebeløbene skal beregnes. Disse store nedsættelser i beskatningsgrundlaget er medvirkende til, at beskatningsprocenterne må blive forholdsvis høje for at skaffe dækning for udskrivningsbehovet.

For at bryde denne udvikling med store fradrag og høje beskatningsprocenter, der navnlig rammer merindtægter, foreslår regeringen nu, at der gennemføres en reel begrænsning af fradragene ved indkomstopgørelsen.

Regeringens fradragsforslag går ud på at begrænse lønmodtagerfradraget og de selvstændige erhvervsdrivendes fradrag for driftsomkostninger samt fradraget for renteudgifter. Fradragsretten for udgifter til syge- og ulykkesforsikring foreslås ligeledes begrænset. Endelig foreslås det at ændre personfradraget og hustrufradraget fra at være et fradrag i indkomsten til at blive et fradrag i de beregnede skatter.

For lønmodtagerne foreslås det at begrænse adgangen til at fradrage de udgifter, der falder ind under de gældende regler om lønmodtagerfradraget. Efter forslaget skal sådanne udgifter kun kunne fradrages i det omfang, de overstiger et grundbeløb på 2.000 kr. eller 10 pct. af lønindtægten. Grundbeløbet på 2.000 kr. skal undergives en pristalsregulering.

For selvstændige erhvervsdrivende fremsættes der forslag om en lignende begrænsning i fradragsadgangen. En egentlig begrænsning af de selvstændige erhvervsdrivendes fradrag af driftsudgifter vil imidlertid give en del praktiske vanskeligheder. Det gælder især, hvor skatteansættelsen af den erhvervsdrivende bygger på en indirekte indkomstopgørelse. Begrænsningen foreslås derfor i stedet gennemført ved at forhøje den erhvervsdrivendes skattepligtige indtægt med et grundbeløb på 2.000 kr. Også dette grundbeløb skal naturligvis pristalsreguleres. Forhøjelsen skal dog højst udgøre 10 pct. af den skattepligtiges overskud ved selvstændig erhvervsvirksomhed, således som det fremkommer efter fradrag af

driftsomkostninger, herunder bl. a. afskrivninger og henlæggelser til investeringsfonds. Før 10 pct.s reglen anvendes, skal overskuddet ved selvstændig erhvervsvirksomhed forhøjes med renteudgifter og nedsættes med de rente- og udbytteindtægter, som er beregnet ved opgørelsen af overskuddet.

Der findes særlige fradragsregler for personer under sømandsbeskatningen. Således træder et såkaldt sømandsfradrag i stedet for bl. a. lønmodtagerfradraget. De nu foreslåede begrænsninger af lønmodtagerfradraget må naturligvis følges op med en ændring af sømandsbeskatningen, og et forslag herom vil senere blive fremsat.

Noget lignende gælder for det såkaldte Grønlandsfradrag. Det er et fradrag, der gives ved beskatning af indkomst, som er indtjent i Grønland. Fradraget træder i stedet for lønmodtagerfradraget, og det må også følges op af de foreslåede begrænsninger af lønmodtagerfradraget. Der vil senere også blive fremsat lovforslag herom.

Lovforslaget begrænser som nævnt skatteydernes fradrag for renteudgifter. De foreslåede regler går ud på, at skatteyderen kun skal kunne fradrage det beløb, hvormed hans samlede årlige renteudgifter overstiger et grundbeløb på 4.000 kr. Dette grundbeløb skal undergives pristalsregulering.

Den foreslåede begrænsning skal gælde for alle renter, uanset om gældsforpligtelsen er stiftet som led i skatteyderens erhvervsvirksomhed eller af hensyn til hans privatforbrug. Forslaget omfatter således også renter af gæld i fast ejendom, herunder gæld i ejerboliger.

Efter lovforslaget skal begrænsningen af rentefradraget gælde, selv om en skatteyder med renteudgifter tillige har en renteindtægt. Det er altså bruttorenteudgiften, der nedsættes med det omtalte grundbeløb. Der vil gerne tilføje, at under udvalgsbehandlingen vil der blive lejlighed til at overveje de praktiske muligheder for i stedet at lægge vægt på den såkaldte nettorenteudgift, dvs. det beløb, hvormed skatteyderens renteudgifter overstiger hans renteindtægter. Regeringen er af den opfattelse, at rimelighedshensyn kan tale for en ordning, som bygger på nettorenteudgiften.

Efter forslaget henføres udgifter til syge- og ulykkesforsikring til den gruppe af forsikringsudgifter, der kun kan fradrages in-